

Chương 57: Bắt Đầu Kỳ Nghỉ

(Số từ: 3558)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:45 PM 16/06/2025

Thứ Sáu.

Tan học, mọi người đều trở nên phấn khích và bắt đầu chạy loạn cả lên, và kẻ phiền phức nhất trong số đó là Số 8, Kono Lint.

”Hôm nay là kết thúc rồiiiiiii!”

Những người định về nhà vội vã chạy về ký túc xá để thu dọn đồ đạc, còn những người ở lại thì đi làm việc riêng của mình vì một kỳ nghỉ dài sắp bắt đầu.

Hôm nay tôi sẽ ở lại ký túc xá và rời đi vào ngày mai khi mọi thứ đã lắng xuống. Dù sao thì tôi cũng định gặp Eleris. Vì phải đi tàu mana nhiều lần để cắt đuôi những kẻ có thể bám theo, tôi dự định sẽ biến thành một ngoại hình khác bằng chiếc nhẫn của Sarkegaar trước khi đến cửa hàng của Eleris.

Tôi có thể đến Băng Rotary, nhưng tôi ngần ngại đến đó vì nhiều lý do. Có vẻ như Hoàng tử và Công chúa đã bắt đầu để mắt đến nơi đó.

Theo một cách nào đó, đây có thể là một vinh dự. Rốt cuộc thì khi nào mà những người cấp cao lại quan tâm nhiều đến một tổ chức ăn mày như vậy chứ?

Dù không cố ý, nhưng kết quả lại khá tốt.

Charlotte sẽ cố gắng bảo vệ Băng Rotary vì đó là manh mối duy nhất để tìm Valier, trong khi Bertus sẽ cố gắng sử dụng Băng Rotary như một bàn đạp để chiếm lấy thế giới ngầm của Đế đô, nên cậu ta sẽ không làm gì nó cả.

Tùy thuộc vào hành động của tôi, họ thậm chí có thể giúp tôi, chứ đừng nói đến việc làm hại tôi.

Cuối cùng, bằng cách chứng minh sự hữu dụng của mình với cả hai, tôi dường như đã biến thành một kẻ cơ hội chết tiệt. Một người được cả Hoàng tử và Công chúa cần đến.

Có khi mình cũng là người nổi tiếng lắm chứ, hử?

Ai nấy đều phấn khích. Cả những người sẽ trở về và những người ở lại.

Tất nhiên, có ba ngoại lệ.

Ellen Artorius, người cuối cùng sẽ trở thành một anh hùng chưa từng thấy, sẽ tiếp tục nghĩ về cái chết của anh trai mình. Có lẽ lễ hội này không phải là thứ mà Ellen có thể hào hứng.

Hai người còn lại là Bertus và Charlotte.

Hai người họ sẽ rất bận rộn trong lễ hội này, phải chạy đôn chạy đáo từ nơi này sang nơi khác. Họ cố gắng không để lộ vẻ mệt mỏi, nhưng có vẻ như họ đang phải vật lộn.

“Charlotte.”

“.....Ừm.”

Vì vậy, tôi đã có thể chứng kiến một cảnh tượng hiếm có. Tôi thấy hai người họ đang nói chuyện với nhau. Bề ngoài không ai nói gì, nhưng cả hai đều cố tỏ ra không quen biết nhau ở Temple. Tất nhiên, họ hoàn toàn không hòa hợp.

Thế nên, dù đã vào trường được một thời gian, đây hẳn là lần đầu tiên mọi người thấy họ nói chuyện với nhau ở Temple.

Hai người họ vừa đi cạnh nhau vừa trò chuyện.

-Vậy thì, thứ tự nghi thức là...

-Tôi đã thuộc lòng mọi thứ rồi. Không cần phải nghe lại đâu.

-Đúng như mong đợi, em thật thông minh.

-Không, anh mới là người thông minh ‘vượt bậc’ kia.

-Tại sao một lời khen mà nghe lại giống như em đang mỉa mai vậy nhỉ?

-Bởi vì tôi đang mỉa mai thật mà.

Bertus, người giả vờ tử tế, và Charlotte, người thẳng thừng ra mặt.

Họ dường như đang nói về những việc liên quan đến lễ hội. Vì đây là một sự kiện chính thức của Hoàng gia, cả Bertus và Charlotte đều phải xuất hiện.

Mọi người đều nghĩ người nhìn cặp anh em cùng cha khác mẹ đang trò chuyện, như thể không thể tin được điều này đang xảy ra.

Và, như thể không hề quan tâm đến cảnh tượng này, tôi nhìn Ellen Artorius thản nhiên bước ra khỏi tòa nhà lớp học.

“Tránh đường, con khốn.”

Bốp!

“Ừc!”

Sau đó, mọi người quay sang cảnh A-9 Erich đánh vào đầu B-3 Scarlett khi đi ngang qua.

“Đúng là xui xẻo.”

Erich lướt qua, và A-10 Cayer chửi thề một tiếng ngắn gọn với cô trước khi đi theo sau Erich. Tôi tự hỏi Ludwig đang ở đâu. Tôi không chắc liệu cậu ta đã rời đi chưa.

Scarlett cúi đầu không nói một lời. Tất cả các học viên khác đều rời đi, giả vờ như không thấy gì.

Tôi còn phải chứng kiến cảnh này bao lâu nữa đây? Theo nguyên tắc, Ludwig cuối cùng sẽ yêu cầu một trận quyết đấu với Erich. Tuy nhiên, chuyện này đã sai bét nhè chỉ vì tôi đã can thiệp một lần.

Tất nhiên, tính cách của Ludwig không thay đổi, nên một ngày nào đó cậu ta vẫn sẽ cứu Scarlett. Vì vậy, nếu tôi can thiệp bây giờ, tương lai sẽ lại thay đổi và có thể trở nên khó lường hơn nữa.

Mái tóc đỏ rực và đôi mắt đỏ.

Scarlett ngẩng đầu lên và bắt gặp ánh mắt của tôi.

Mọi người đã rời đi hết, chỉ còn lại Scarlett và tôi trong hành lang.

Scarlett lại cúi gằm mặt xuống vì sợ hãi sau khi ánh mắt chúng tôi giao nhau.

Có vô số tội lỗi tôi đã gây ra ở thế giới này, và tình cảnh đau lòng này chắc chắn là một trong số đó.

Cô ấy sẽ được cứu.

Ludwig sẽ là người cứu cô nàng.

Những thiết lập đó được tạo ra với những suy nghĩ đơn giản, bất cần như vậy. Cả lý do cô bị bắt nạt lẫn giải pháp. Tuy nhiên, cuối cùng tôi lại phải đối mặt với hiện thực do chính tay mình tạo ra.

Cái thực tại kỳ lạ này, chính tôi là người đã tạo ra nó.

“Màu đỏ thì có gì sai chứ?”

“.....?”

Tôi nhìn Scarlett như thể đang nói chuyện với cô nàng.

“Màu tóc thì có gì quan trọng? Chẳng phải việc trở thành người giỏi nhất ở Temple quan trọng hơn sao?”

Scarlett lại ngẩng đầu lên nhìn tôi. Cô bị mọi người coi như điềm gở vì đôi mắt và mái tóc đỏ của mình, nên cô đã bị bắt nạt vì nó

trong một thời gian dài. Tôi tiến lại gần cô. Cô lùi lại sát vào tường, như thể đang cố thoát khỏi tôi.

Tôi không có ý đe dọa cô ấy.

“Cậu đã thấy rồi đây. Kẻ chiến thắng luôn đúng.”

Scarlett đã đến xem trận quyết đấu của tôi.

“Chẳng phải cậu đã đến để xem điều đó sao?”

Tại sao Scarlett lại đến xem trận quyết đấu của tôi?

Cô không cùng lớp, nhưng cô đã đến xem trận quyết đấu của tôi với đàn anh. Tôi đã chấp nhận trận quyết đấu đó với người đàn anh kia mà không hề có năng khiếu.

Kết quả sẽ ra sao là điều rõ ràng. Tôi không biết tại sao cô lại đến.

Tuy nhiên, cô đã thấy rõ. Cuối cùng tôi đã có thể giành chiến thắng trước người đàn anh đó.

Chắc hẳn cô đã thấy tôi đứng dậy hết lần này đến lần khác, bất chấp sự khác biệt về xuất thân và sức mạnh của chúng tôi.

“Đừng lơ là nữa.”

“.....”

Sau đó tôi thì thầm với Scarlett, người có đôi mắt như của một con thỏ hoảng sợ. Nó giống như lời cảm dỗ ngọt ngào của ác quỷ.

“Tôi nên nói cho cậu một điều không?”

“Cái, gì... cơ?”

Phải rồi.

Scarlett nói chuyện với tôi khá lịch sự. Nghĩ lại thì đây là lần đầu tiên chúng tôi nói chuyện. Dù sao đi nữa, tôi đã nói cho cô bí mật của Erich Lafaeri.

Nó thậm chí còn không phải là một bí mật gì to tát.

“Thằng đó là một tên dễ xoi.”

Cậu cũng cùng năm học. Cậu muốn bị thằng yếu ớt đó bắt nạt đến bao giờ nữa?

Cậu đã biết rõ điều đó rồi mà.

‘Kẻ gây rối Reinhardt không chỉ tự mình gây sự đánh nhau mà giờ còn xúi giục người khác đánh nhau. Hắn được cho là hạt

giống của quỷ dữ sinh ra để gieo rắc xung đột, phá hủy tình bạn và làm xáo trộn cuộc sống yên bình của người khác tại Temple.'

Đúng vậy.

Nói một cách khách quan, tôi không còn chỉ là một kẻ phản diện nữa, tôi đang dần chuyển mình thành một siêu ác nhân.

Nói theo kiểu Batman, tôi sẽ không phải là Joker, mà là Penguin.

Tôi thậm chí còn có một vận may chưa từng có là thức tỉnh một Siêu Năng ngay giữa trận chiến dù tôi hoàn toàn bất tài.

Việc tôi, một kẻ ăn mày, chửi bới và thậm chí động tay động chân với quý tộc đã trở nên quá đổi bình thường.

Tôi không chỉ đánh bại được đàn anh của mình mà còn khiến các đàn anh năm trên của Lớp Royal, những người không biết về bản chất thật của tôi, tin rằng tôi là người tốt và chính nghĩa. Họ thậm chí còn hứa sẽ bảo vệ tôi nếu tôi gặp rắc rối.

Hiện tại, tôi nhận được sự hỗ trợ từ cả Bertus và Charlotte, những người đứng đầu lớp của họ và gần như là những người có quyền lực nhất. Nói cách khác, tôi khá tự do khỏi quyền lực của họ vốn vượt ra ngoài phạm vi Temple. Cả hai đều không có ý định trực tiếp kiểm soát tôi.

Thật kỳ lạ, tôi thậm chí còn không có vấn đề gì với những người có thể khuất phục mình. Ellen, người gần như mạnh nhất trong số các học viên năm nhất và không có bạn thân, thậm chí còn dạy tôi kiếm thuật.

Tất nhiên, đó là vì tôi chỉ xung đột với những kẻ có nhân cách sai lệch nghiêm trọng và kiếm chuyện với tôi trước.

Và bây giờ, bất kể vấn đề bắt nạt có lớn đến đâu, tôi thậm chí còn thúc giục nạn nhân chống lại kẻ bắt nạt.

Kẻ đứng sau mọi sự cố xảy ra ở Temple và chỉ nghĩ đến việc gây rối.

Đó là con người tôi đã trở thành.

“.....”

Scarlett vẫn đứng sững người một lúc lâu sau khi tôi nói với cô rằng Erich thực ra là một tên dễ xoi. Không phải là cô không biết điều đó hay không biết cách chiến đấu. Cô không muốn gây ra bất kỳ rắc rối nào. Cô nghĩ rằng cuộc đời mình sẽ kết thúc nếu bị đuổi khỏi Temple.

Nói một cách nghiêm túc, cô không thực sự cần sự giúp đỡ của tôi.

Ý là, dù sao thì cô cũng là một chiến binh giỏi hơn tôi.

Nói một cách khách quan, trong bảng xếp hạng chiến đấu của năm nhất hiện tại, Scarlett sẽ nằm trong Top 5. Tất nhiên, Ellen sẽ chiếm vị trí thứ nhất với khoảng cách lớn giữa hạng nhất và hạng hai. Cô có thể dao động từ vị trí thứ 2 đến thứ 5, nhưng Scarlett chắc chắn sẽ luôn nằm trong số những người giỏi nhất.

Cô không thể làm được điều đó vì chấn thương tâm lý do bị một người mà cô có thể dễ dàng đánh bại trong một trận quyết đấu bắt nạt cả đời.

Hôm nay tôi ở lại ký túc xá, vì tôi đang nghĩ đến việc ghé thăm Eleris vào ngày mai.

Vì vậy, tôi chỉ bắt đầu buổi tập luyện thường ngày của mình. Adriana nói rằng cô sẽ rời đi hôm nay, nên cô chỉ đến tập vào buổi sáng.

Mọi người đều háo hức cho kỳ nghỉ này, nên có rất nhiều học viên đang vội vã rời khỏi Temple.

Ludwig, người vẫn còn khá non nớt, đều đặn chạy một vòng quanh Temple mỗi sáng không sót một ngày nào. Tất nhiên, điều

đó chỉ có cậu ta mới làm được. Tôi vẫn còn một chặng đường dài phía trước.

Ban đầu, tôi không có hứng thú hay năng khiếu gì với việc tập thể dục. Bây giờ nghĩ lại, tôi cũng không thực sự thích nó. Tôi chỉ biết nghiền răng chịu đựng vì cảm giác tội lỗi. Tôi không được phép nghỉ ngơi. Tôi có việc phải làm, vì vậy tôi phải làm việc chăm chỉ.

Sự thôi thúc mạnh mẽ đó là điều duy nhất giúp tôi tiếp tục.

“Phù...”

Tuy nhiên, sau khi chạy được một lúc, tại nơi đặt Khoa Giáo dục Đại học của Temple, tôi ngồi xuống một chiếc ghế dài trên sườn đồi, nơi có một trong những đường chạy. Tôi đang cố gắng lấy lại hơi thở.

Từ đó tôi có thể nhìn bao quát toàn bộ khung cảnh rộng lớn của Temple. Ngay cả khi không mạnh bằng Ludwig, thể lực của tôi chắc chắn đã tiến bộ vượt bậc. Tôi thậm chí có thể leo lên những ngọn đồi này mà không gặp nhiều khó khăn, dù vẫn còn hơi thở hổn hển.

“.....”

Không có sự kiện nào như sự tăng trưởng đột ngột về chỉ số hay thành tích tổng thể của tôi. Siêu Năng của tôi đã thức tỉnh, nhưng

điều đó không có nghĩa là tôi đột nhiên có sức mạnh để lật đổ thế giới.

Tuy nhiên, cách đây không lâu, tôi thậm chí còn không thể chạy đúng cách nếu không có sự hỗ trợ của Adriana, nhưng bây giờ tôi đã có đủ thể lực để chạy lên sườn đồi và nhìn xuống toàn bộ Temple. Đó không phải là tốc độ của máy bay hay ô tô, nhưng đủ để cảm nhận được sự trưởng thành của mình và kết quả của quá trình luyện tập.

Tôi đang lớn lên từng chút một. Rõ ràng, đây không phải là cuộc sống giả tưởng mà tôi hằng mơ ước. Sự phát triển của tôi khá chậm, và ngay cả khi cuộc khủng hoảng vẫn còn xa, nó vẫn chắc chắn đang đến gần.

“Phù...”

Chuyện này giống như một câu chuyện đời thường hơn là câu chuyện mà tôi đã viết.

Điều này hoàn toàn khác với việc thần nhiên mô tả một nhân vật đột nhiên trở nên mạnh hơn sau nhiều năm hay nhiều thập kỷ luyện tập.

Tôi phải lấp đầy những tuần, những tháng và những năm này bằng chính cơ thể của mình.

Việc tôi có làm việc chăm chỉ trong những tháng mà tôi đã mô tả trong tiểu thuyết hay không là tùy thuộc vào tôi.

“.....Mình khát quá.”

Nhưng trước tiên hãy uống một chút nước và tiếp tục chạy.

Tôi là Loại A.

“Đến đây.”

Loại A là một thiết lập cài sẵn chuyên về cận chiến, cụ thể là kiếm thuật và cường hóa cơ thể.

Keng!

“Haiz...”

Tôi thở dài khi nhìn thanh kiếm tuột khỏi tay mình.

“Luyện tập lực nắm của cậu đi.”

“Tôi đang luyện đây. Tôi luyện đến mức tay tôi không còn cảm giác nữa rồi.”

Ngay cả khi tôi sử dụng Siêu Năng của mình, tôi vẫn liên tục làm rơi vũ khí sau khi đỡ một đòn từ cô ấy.

“Vậy thì sử dụng năng lực của cậu đi.”

“.....Tôi đã dùng nó rồi.”

“À.”

Cô đúng là bậc thầy trong việc khiến tôi cảm thấy nhỏ bé. Tôi ngồi phịch xuống sàn khi nhặt thanh kiếm tập của mình lên. Tay tôi tê dại và tôi khó có thể cầm chắc thanh kiếm.

“Này, không phải lạ lắm sao?”

“Cái gì lạ?”

Ellen nghiêng đầu trước lời nói của tôi.

“Tôi biết vì mình đã cảm nhận được, nhưng chẳng phải cậu mạnh hơn rất nhiều so với người năm ba mà tôi chỉ may mắn mới đánh bại được sao?”

Thực sự là như vậy. Tôi đã kết thúc như thế này ngay cả khi cô đã cực kỳ nương tay với tôi. Tôi có thể đảm bảo rằng nếu cô đối đầu với Mayarton ngày hôm đó, trận quyết đấu sẽ kết thúc trong vòng chưa đầy 5 giây. Tôi không hề phóng đại. Đó chính là

Artorius, chiến binh vĩ đại nhất của nhân loại, đấy. Chính xác hơn, về mặt tài năng, cô thậm chí còn giỏi hơn Ragan Artorius.

Nếu được nuôi dưỡng đúng cách, Ellen Artorius sẽ trở thành một con quái vật còn hơn cả anh ta.

“Thì sao chứ?”

Mạnh thì là mạnh thôi.

“Tôi có thể hiểu là cậu không tăng cân nhiều dù ăn rất nhiều. Rốt cuộc thì cũng có những người như vậy.”

Những người có quá trình trao đổi chất siêu cao hoặc những người có hiệu suất tiêu hóa kém. Chắc chắn có những người sẽ không tăng cân nhiều khi ăn nhiều. Tôi đứng dậy và chỉ vào cánh tay và cổ tay của Ellen.

“Ý là, làm thế nào mà cậu có thể có nhiều sức mạnh như vậy khi cơ thể của cậu trông như thế này?”

Đúng.

Mayarton rất to con. Tuy nhiên, Ellen không hề cơ bắp và, nói một cách chính xác, cô có một thân hình khá mảnh mai.

Hoàn toàn bí ẩn làm thế nào cô có thể tạo ra một sức mạnh như vậy từ một cơ thể mỏng manh như thế. Xét về mặt vật lý, nó thật kỳ lạ!

Tôi còn ghét nó hơn nữa, bởi vì tôi nghĩ rằng mình biết lý do cho điều đó. Tất nhiên, đó là do tôi.

Rõ ràng là... Cô được cho là có những tài năng tốt nhất trên thế giới, có kỹ năng xuất sắc và là một nhân vật bá đạo, nhưng tôi đã mô tả cô là một “mỹ thiếu nữ”, đó là lý do tại sao cô trông như vậy. Có thể có những người đẹp cơ bắp cao 1m88 ngoài kia, nhưng họ sẽ không trông giống những cô gái trẻ phải không? Vì vậy, đó là lý do tại sao có một đứa trẻ trước mặt tôi với chiều cao 1m63 và cân nặng 40 kg với sức mạnh của một cỗ xe tăng hình người. Sự chênh lệch về thể chất này hoàn toàn do những tiêu chuẩn phi thực tế của tôi gây ra.

Cô trông mềm mại ở mọi nơi như thể không có cơ bắp. Trên thực tế, da trên tay cô trông mịn màng như da em bé, trong khi chúng đáng lẽ phải chai sạn và đầy cơ bắp. Cô thậm chí còn không săn chắc. Thực ra, chúng tôi đã có một số tiếp xúc cơ thể trong khi luyện tập nên tôi phát hiện ra rằng cô hoàn toàn mềm mại.

Tất nhiên, nếu một người bước vào giai đoạn siêu nhân, có thể có sức mạnh vượt xa những gì một người bình thường có thể làm được, bằng cách sử dụng Cường Thể Ma Lực...

Tuy nhiên, cô chưa biết cách sử dụng nó, vì vậy cô chỉ đang sử dụng sức mạnh cơ thể của mình.

Phải rồi.

Tôi là chúa.

Tôi đã phá vỡ các định luật vật lý của thế giới này chỉ bằng vài dòng chữ. Ellen khẽ cau mày trước lời cầu nhàu của tôi.

“Gia đình chúng tôi mạnh.”

À.

Phải chăng xác suất của phần đó đã được bổ sung đến mức đó? Các thớ cơ của gia đình cô được làm bằng dây adamantium hay gì đó?

Nghiêm túc mà nói, ngay cả khi họ là gia đình mạnh nhất thế giới, điều này cũng không có nhiều ý nghĩa.

Tôi sinh ra đã vậy rồi. Cậu định làm gì đây?

Nói tóm lại trong ba từ, nó thật thẳng thừng. Chà, tôi chưa bao giờ tạo ra loại thiết lập đó, nhưng gia đình cô có thể là hậu duệ của rồng hay gì đó. Đây là một thế giới mà xác suất mà tôi đã đảo lộn đã được bù đắp lại.

Cuối cùng, chính tôi là người đã vi phạm các quy tắc ở đây, vì vậy tôi không có quyền phản nản. Tôi chỉ có thể chấp nhận nó. Có một giới hạn cho sự phát triển mà một người có thể đạt được chỉ thông qua luyện tập, vì vậy người ta sẽ bổ sung cho cơ thể của mình bằng cách sử dụng tài năng hoặc kỹ năng.

Nếu một người có thể làm điều này lâu dài, người đó sẽ bước vào giai đoạn siêu nhân thông qua Cường Thể Ma Lực.

“Cầm lại đi.”

“Hm!”

Keng!

“.....”

Cậu đang chơi bóng chày đấy à?

Nhìn thanh kiếm tập của tôi bay về phía đầu kia của phòng tập thể dục, tôi cảm thấy chán nản.

Đó không phải là một cú homerun, mà là một cú đánh trúng.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

*THẤY HAY CÁC BẠN CÓ
THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:*

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực

SĐT: *****550

QR Nhận Tiền

Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

mo
mo

VIETQR

Thanks For Reading